G. P.

Pani Anieli z Szymanowskich Leszczyńskiej.

Sześć ŚPIEWÓW St. Moniuszki,

Słowa Maryi Ilnickiej.

1. Do . . . .
2. Piast.
3. Bolesław Chrobry.
4. Kazimierz Wielki.
5. Jadwiga Królowa Polska.
6. Jan III Sobieski.

Cena Rs: 1 Kop. 20. / Złp. 8.

WARSZAWA
Nakład Alexandra Nowoleckiego.

Lith: et sculpc: W. Otto. No. 597 à Varsovie.

DO...

Allegretto. 𝅗𝅥 132.

p

Mój złoto-włosy synku maleńki wiem ja że bardzo lubisz piosenki które ci nucę niekiedy o wiernych pieskach,

To dziady twoje, to ojce twoje, w grób z sobą wzięli skrzydlate zbroje, wzięli święcone buławy; lecz zostawili

o bia - łych kot - kach, jas - nych a - nioł - kach, ma - łych sie - rot - kach
sła - wy pus - ści - znę, a ten kto - ta - ką ma oj - co - wi - znę

któ - re Bóg strze - że wśród bie - - dy. A - le są jesz - cze
i tak dość jesz - cze bo - ga - - ty. Lecz skar - by swo - je

pio - sen - ki in - ne, przy któ - rych dzwię - ku ser - ce nie - win - ne
znać trze - ba dzie - cię by po - tem za nie ku - pić na swie - cie

za - drży nie - zna - nem wzru - sze - - niem, o sta - rych cza - sach
wszystko co wiel - kie a swię - - te, trze - ba je mó - wię

o lu - dziach daw - nych kró - lach, het - ma - nach, ry - ce - rzach sław - nych

znać i sza - no - wać w sy - now - skiem ser - cu z mi - ło - ścią cho - wać

dimin.

co spią pod mo - gił ka - mie - - - niem.

by w proch nie wpad - ły wstrzą - śnię - - - te.

p

Słu - chaj więc syn - ku

co śpié - wać bę - dę gdy cię do ser - ca tu - ląc u się - dę.

pod Ma - tki Bo - skiéj o bra - zem; bo to Kró - lo - wa
tych co śpią w gro - bie, po - bło - go - sła - wi i mnie i to - bie
kie - dy we - stchniemy doń ra - - - - zem.
p
pp

PIAST.

Moderato.

p

dolce

Piast był rol - ni - - kiem, któ - ry pocz- ci - wie wiodł ci - chy ży - wot na oj - ców ni - wie; a - le że w ser - ca pro - ste - go wie - rze, kraj swój i bra - ci mi - ło - wał

I gdy raz z mio - - du won - ne - go z bio - rem do cha - ty wra - cał ci - chym wie - czo - rem, dwóch mu piel- grzy - mów dro - gę za - cho - dzi a kmieć ów pol - ski ja - ko się

Wte - dy to o - - ni na - gle zmie- nie - ni A - nio - ły jas - ne w łu - nie pro - mie - nie Bo - żej mu ła - ski zwia - stu - ją wo - lę: że z ko - ro - na - mi zło - ta na

szcze - rze, Pan Bóg go ła - ską na - ma - ścił cu - - du na oj - ca
go - - dziw za cne - go ser - ca bratniej szcze - roś - ci, plo - nem swej
czo - - le, sy - no - wie je - go sta - ną przed swia - tem o - dzia - ni

Ped * Ped *

Kró - li pol - skie - go lu - du, Pan Bóg go ła - ską na ma - ścił
pra - cy częs - tu - je goś - ci, wza - cne - go ser - ca bratniej szcze -
chwa - ły swej ma - je - sta - tem, sy - no - wie je - go sta - ną przed

cu - du na oj - ca Kró - li pol - skie - go lu - du.
ro - ści plo - nem swej pra - cy czę - stu - je goś - ci.
świa - tem o - dzia - ni chwa - ły swej ma - je - sta - tem.

pp

BOLESŁAW I CHROBRY.

Marziale.

W nur - tach El - by i Sa - li wśród Dnie -
cięż - ki, znój kswawy, ku - pił

f mf

pro - wych wód fa - li kto - to słu - py że - la - zne tam
brat - nie Mo - ra - wy wy - darł Niem - com Lu - zy - ków dzie -

bi - - je? i z za Kar - pat wy - ży - ry, po Bal -
dzi - - ny; po - tém na Ruś da - le - ką, gdzie grod

ty - ku głę - bi - ni czy - je go - dła i zna - ki lsnią
sta - ry nad rze - ką po - szedł zbie - rać ry - cer - skie wa -

di - - mi - - nu - -

czy - je? To Bo - le - sław król Chro - bry, lu - dów
wrzy - ny. Lecz choć w mu - rach Ki - jo - wa ty - le

en - - do p cres - - - - cen -

swo - ich pan do - bry, a - le strasz - ny na zdraj - ce i
skar - bów się cho - wa, dro - gie sza - ty i droż - sze klej -

- - do f tr tr

wro - gi. Złą - czył
no - ty. On nic

pp ppp mf

bra - - ci Le - chi - tów i jak o - - rzeł z błę - ki - tów precz da -
nie wziął tym ra - zem, tyl - ko mie - cza że - la - zem, jak pan

le - ko roz - puś - cił swe dro - - gi.
wy - ciął po bra - mie jej zło - - téj.

ff

Ped. *

Za - trud
A gdy z wro - gów po gro - mu, wró - cił

mf

wresz - cie do do - mu, i do po - chwy miecz scho - wał zszczer-

bio - - - - ny, w no - wéj Gnie - zna swią - ty - ni Bi - skup -

Kró - lem go czy - ni, czo - ło wień - czą mu zło - tem ko -

ro - - - ny. La - ta jesz - cze żył po - tém, już nie

mie - - cza ło - sko - tem, lecz mą - dro - ścią swą gło - śny po

ra - len - tan - do. a tempo piu lento.

świe - cie; a gdy wre-szcie legł w grobie, na-rod

pp

p dolce.

un poco ralent.

cho - dził w ża - ło - bie, ni - by smu - tne po oj - cu swém

dzie - - cie.

p

pp

Ped

Ped

diminuendo.

Ped

KAZIMIERZ WIELKI.

Moderato ♩ 88.

mf p

Za - siadł Ka - zmierz na tro - nie w zło - tej
mia - sta i gro - dy; ci - che

oj - ca ko - ro - nie, tyl - ko z bro - i nie wło - żył na
kmie - ce za - gro - dy wśród zie - le - ni pod no - szą się

ło - - no i snadź w my - sli na - tło - ku mie - cza
ży - - żnéj. On ich kró - lem na - zwa - ny, jak brat

nie wziął do bo - ku, gdzieś na scia - nie za - wie - sil go - po - no. Bo nie
gar - nie ko - cha - ny wspól - ne sy - ny tej jed - nej oj - czy - zny. A choć

mie - czem, nie wzbro - i zie - mi słu - - żyć ma swo - jéj, a - le
zbo - lem ro - dzi - ca któ - ry sy - na dzie - dzi - ca z pod ser -

win - nych dzieł zno - ju, win - nym mu - si trwać bo - ju, by po -
decz - nej o - pie - ki w świat wy - pra - wia da - le - ki pu - ścił

rząd - ku skarb dro - gi dni swo - bod - nych byt bło - gi dał jej
Niem - com Po - mo - rze, po - kój ce - niąc zbyt mo - że, zie - mi

1 2

w pra - cy ci - che - go po - ko - - ju Sta wia...
Szlą - skiej się wy - rzekł na wie - - ki. Za - to

f p

z kra - jem złą - czo - ny, u - dział Ru - - si Czer - wo - nej roz - parł

Pol - ski po - tę - gę po Dnie - stro - wych wód wstę - gę i Wiel -

kie - go mu mia - no chęt - ném ser - cem na - da - no za naj -

ritenuto. **a tempo I.**

piérw - szą pi - sa - nych praw księ - - - gę.

JADWIGA.

Allegretto.

Mło - da dzie - wi - - ca cud - ne - - go
Jak - że on u - miał słod - ko i

p

li - ca na pol - skim tro - nie za - sia - - da lecz bia - łe
mi - le do mło - dych u - czuć prze - ma - - wiać, o - nej dziew -

czo - ło chy - li tęsk - ni - ca, twarzy - czka mie - ni się bla - -
czę - cej swo - bo - dy chwi - le ry - cer - ską sztu - ką za - ba - -

da. Bo tam da - le - ko w za - gór-skim kra - - ju po -
wiać. Lecz wnu-ko Pia - stów, spójrzyj przed sie - - bie po

zo - stał Wil-helm-ko - cha - - ny, we dług sta - re - go przodków zwy-
sta - rych Le-chów kra - i - - nie! za-liż głos ża - den ni-gdy do

cza - ju na ob-lu - bień-ca jej da - - ny.
cie - bie w du-mań nie szep-tał go dzi - - nie.

O - to nad Wi - sły Fa - lą błę -

kit - ną pły - nie cień Wan - dy po - wiew - - ny: snie - ży - ste

li - lie jak cud - nie kwi - tną na zło - tych ko - sach kró - le - -

wnej. O - na u - cie - kła w głąb ja - snej wo - dy przed cu - dzo -

ziemca ob - ję - - - ciem. Wil - helm twój pię - kny, Wil helm twój

mło - dy ob - cej jest zie - mi dzie - cię - - ciem.

Niech-że więc złu - dzeń prze-śni się

ma - ra, o - kiem nie ści - gaj jej łza - - wem: Dzie-wi - co

Pol - ska! to - bie o - fia - ra swię-tem mi - łoś - ci jest pra - -

wem. Tak do pła - czą - cej w mu-rach Wa - we - - lu

mą - dra od - zy - wa się ra - da; aż wsta - ła w męż - nej du - my we-

se - lu dzie-wi - ca drżą-ca i bla - - da. Bo już Ja -

gieł - ło ksią - że Lit - wi - nów za swię-tym cze ka jej pro - -

giem, a - by śród Pol - ski po boż - nych - sy - nów, przed prawym
skło - nił się Bo - giem. Tam ob - my - te - go świę tym chrztu
p
zdro - jem kap - łan z nią łą - czy do zgo - nu, a - by z mi -
łoś - ci swię - tym po - ko - jem peł - ni - li pra - wa Za - ko -

nu. A pol - ska z Lit - wą w brat-nim u ści - sku za ich przy-
kła - dem złą - czo - - - - ne, w wielkich chwil szczę - ściu, wzie - go u -
ci - sku szły jak dwie Sio - - stry ro - dzo - - ne.
f
f

JAN SOBIESKI.

Moderato.

O ja - sno - wło - se mo - je pa - cho - le
Bo choć na ma - tkę pol - skich swych dzie - ci
Więc po - szedł krzy - ża żoł - nierz pan - cer - ny
Zo - sta - wia zło - tem li - te na mio - ty

mf

z du - mą co bły - ska na smęt - ném czo - le spój - rzyj na two - jej
tę co wraz z ży - ciem u - czu - cie nie - ci, wziął so - bie cór - kę
świę - tem przeszło - ści wspomnie - niom wier - ny o - fia - ry sza - lą
mięk - kie ko - bier - ce, dro - gie klejno - ty i dum - nych ba - szów

p

prze - szło - ści dzie - je bo wielkich oj - ców ty je - steś sy - nem,
ob - cej kra - i - ny choć o - na u - myśł splą - ta - wszy sła - by,
nie wa - żąc zy - sku po - szedł na cze - le skrzyd - la - tych mę - ży
go - do - we stro - je w pył po - rzu - co - nych po - łysk się świe - ci,

i ten król ry - cerz z sła - wy waw-rzy-nem czci nie-śmiertel - nej
przez zdradne wdzię - ków swó - ich po-wa-by nie raz rzu-ci - ła
przy po-święco - nych szczę - ku o-rę-ży przy sta-rych sza - blic
i na goś-ci - niec dla - tęsknych dzie - ci bio-rą je pol - ski

mf f

bla - skiem ja-śnie-je.
cień na wawrzy-ny.
pro - - mien-nym bły-sku.
zwy - - cięz-kie wo-je.

dimin mf Fine.

Blask ten o dzie - cię i to-bie pło - nie więc z ser-cem któ - re
Pięk - na to po - stać dziel - ne-go mę - ża co zno-wu bla - skiem
A - kie-dy Niem - ców Ce - sarz strwożo - ny gdzieś bez-pieczniej - sze
W tém z wież kosciel - - nych za-brzmiały dzwo - ny lud bo-ha-té - ra

p

za - drży ci wło - nie słu - chaj co dzia - łał wśród ży - cia tru - du;
swe - go o - rę - ża u - pa - dłą oj - ców chwa - łę pod-no - si,
u - cho - dzi stro - ny on w Jmie Bo - że pierś swą nadsta - wia,
mie - czem zba-wio - ny pod ko - nia je - go gar - nie się sto - py,

gdy męz - ka dziel - ność ber - ło ma da - ła na tron ry - cer - ska
i wiel - kość nad nim pro - mie - ni sta - ra kie - dy klęczą - cy
Aż przez nie - licz - ne z gro - mio - ny szy - ki dum - nych po - hań - ców
a gło - sy dzię - ków i hym - ny chwa - ły któ - rym na - stę - pnie

wznio - sła go chwa - ła a i - miewu - - stach zo - sta - ło lu - du.
po - seł Ce - za - ra o mie - cza je - - go wsparcie się pro - si.
pierz - cha tłum dzi - ki i bo - gactwswo - - ich skar - by zo - sta - wia.
wtó - rzył świat ca - ły pod nie - bios jas - - ne wznio - sły się stro - py. ❋

❋ Tę pieśń można zakończyc powtarzając początkowych sześć wierszy.

D. C. al Fine.

MACIEK

